

En fodboldklub i Vejgaard er født – historien om VBs første år

Fortalt af Jens Ejnar Jensen (redigeret uddrag fra historisk skrift udgivet i 1958) og Leif Bruno Sørensen

Vejgaard begyndte så småt at blive en bydel i slutningen af 1890'erne. Udviklingen opstod i sammenhæng med, at store virksomheder som eksempelvis Cementfabrikken Rørdal og Aalborg Værft blev bygget i området. Virksomheder der krævede rigtig meget arbejdskraft, og beliggenheden tæt ved Vejgaard bevirkede helt naturligt et øget indbyggertal i Vejgaard.

I begyndelsen af 1900-tallet var Vejgaard, der var en del af Nørre Tranders Kommune, nået op på ca. 5000 indbyggere og var som sådan en "rigtig" by. I 1894 fik Vejgaard således sit eget vandværk, i 1903 sit eget Folkebibliotek og i 1904 byggedes Vejgaard Kirke. Forsamlingsstedet for Vejgaards borgere var dog Vejgaard Afholdshjem (Vejgaard Møllevej - dér hvor Vejgaard Torv/Vejgaard Hallen ligger idag). Afholdshjemmet blev opført i 1893-94 og hér mødtes man til fester, generalforsamlinger, danseskole, brydestævner, juletræ og meget mere. Vejgaard Afholdshjem skulle nogle år senere vise sig at spille en rolle for stiftelsen af Vejgaard Boldspilklub.

Ungdommen i Vejgaard havde i disse år ikke det allerbedste ry, og de fik skylden for al ballade i Aalborgs østlige del – uanset om det var dem, som stod bag. Der var således på den tid ikke rigtig noget, der for alvor tiltalte bydelens ungdom, men det blev der ændret på i 1912, hvor der skete noget, som for første gang kunne samle netop bydelens unge mennesker. Man stiftede nemlig en forening, der fik navnet "Vejgaard Idrætsforening". Det var især Christian Kristensen, dengang bedre kendt som Christian Nordmann, der var den drivende kraft indenfor denne forening. Han var på samme tid formand, kasserer og materialeforvalter. På eksercerpladsen (Fyensgade - dér hvor Fyensgade-Centret ligger idag) samledes Vejgaards ungdom til træning og kamp. Omklædning foregik i en løbegrav under træerne, og Christian Nordmann medbragte målstolper og bold, og en snor der blev brugt som overligger. For en sikkerheds skyld medbragte Nordmann også en cykelpumpe og lappegrej, for det skete tit, at bolden røg ud i de mange pigtrådsafspærringer, som fandtes på eksercerpladsen, og så måtte bolden under kærlig behandling. Målstolper, bold og lappegrej m.m. blev efter brug taget med hjem igen til Hadsundvej 5, hvor Nordmann boede hos sine forældre. Der blev spillet i træsko, gymnastiksko og fodboldstøvler, alt efter spillerens økonomiske standpunkt, men efter et par års forløb var man nået så vidt, at et hold kunne udstyres med støvler og bluser.

I 1916 startede Brydeklubben Thor Vejgaard, som havde både brydning og boksning på programmet, og det skulle vise sig at få stor betydning. Mange af de unge fodboldspillere blev nemlig i stedet for til stærke mænd i Thor, og Vejgaard Idrætsforening sygnede mere og mere hen i de følgende år. Og til sidst stod Christian Nordmann tilbage med målstolperne og en gammel fodbold, men stort set ingen spillere, og i efteråret 1922 ophørte Vejgaard Idrætsforening.

Hos Barbermester Hans Hansen på Hadsundvej 4, kunne man på denne tid blive fint barberet for 25 øre og klippet for 75 øre, og hér kunne man også få del i tidens aktuelle problemer og ikke mindst få alt at vide om dagens sport. Og netop Hans Hansen havde længe talt om at starte en decideret fodboldklub i Vejgaard. Vejgaard var dog dengang en lille forstad til Aalborg, hvor alt foregik i luntetrav og ting tog tid. Lang tid. Derfor skulle der gå flere år, før VB blev stiftet.

I 1925 skete der langt om længe noget. Barbermesteren havde allieret sig med tre unge sportsbegeistrede lærere, som alle var kunder hos ham. Det var svogrene Berthel Kristensen, Jens Ejnar Jensen og Oluf Tofthøj. Og så gik det ellers løs! Søndag den 22. november 1925 vedtog en kreds af fodboldbegeistrede unge mennesker, der var samlet til møde på Vejgaard Afholdshjem, at stifte "Vejgaard Boldspilklub". Første formand blev Hans Hansen og kasserer blev Jens Ejnar Jensen. Den øvrige bestyrelse bestod af Berthel Kristensen, der også var sognerådsformand, samt af Oluf Tofthøj, Otto Nielsen, E. Kristensen og N. Henriksen. Til formand for spilleudvalget valgtes Berthel Kristensen og allerede i foråret 1926 kunne træningen i klubben begynde.

Vejgaard Idrætsforening overlod VB sin kassebeholdning på kr. 244,- samt den gamle bold. Sognerådet for Nørre Tranders Sogn, som Vejgaard dengang hørte under, havde fået en grund testamenteret af Vognmand Jens Lundbye, nemlig "Hullet" som grunden blev kendt som i folkemunde (Lundbyesgade - dér hvor plejehjemmet Lundbyecentret ligger idag).

På grunden byggede sognerådet, med bestyrelsesmedlem Berthel Kristensen i spidsen, et lille klubhus, som var indrettet med et boldrum, hvor der også var plads til at Spilleudvalget kunne samles for at udtage hold, samt et baderum hvorom det fortælles, at der kun var koldt og iskoldt vand. Af gode grunde begrænsede vandtemperaturen brugen af baderummet en del. Resten af klubhuset var ét stort omklædningsrum med bænke. Klubhusets eneste varmekilde var i øvrigt en kakkellovn, som sørgede for varmen i de kolde måneder.

Der blev trænet to gange om ugen. Ungdomsspillerne, som skulle være min. 10 år gamle for at kunne spille i VB, trænede på mandage og onsdage, mens seniorspillerne trænede på tirsdage og torsdage. Og så var der kampe i weekenden, som alle var 11-mandskampe på stor bane - altså også for de alleryngste spillere, så målene var pænt store for en lille 10-årig målmand. Til både træning og kamp måtte omklædning for langt de fleste spillere foregå hjemmefra, idet pladsen i det eneste omklædningsrum klubben havde, var begrænset og langt fra stor nok til alle. Dette gjaldt også for udeholdene, når de var på besøg i Vejgaard for at spille kamp. Nogle af udeholdets spillere mødte op omklædt, men det kunne godt forekomme, at VB-spillere og udeholdets spillere klædte om sammen.

Al træning og alle kampe for samtlige VB-hold foregik på den samme bane, "Hullet", som var klubbens eneste. Foruden VBs egne aktiviteter blev banen også flittigt benyttet af Vejgaard Vestre Skole, ligesom datidens børn og unge mennesker i Vejgaard også løb og spillede på banen, når ellers VB og skolen ikke brugte den. Det siger næsten sig selv, men banen blev voldsomt medtaget og ikke sjældent måtte underlaget i det lille målfelt skiftes, fordi der simpelthen ikke var mere græs tilbage.

Men VB var startet op som en rigtig fodboldklub med love og vedtægter, og klubben blev også tilmeldt i JBU's B-række. Der var straks stor tilgang af spillere og lederne fik nok at arbejde med. I JBU-turneringen gik det fint, og allerede i foråret 1927 spillede vores førstehold sig op i den bedste række, A-rækken, ved at slå Brønderslev.

Udover JBU-turneringen blev der efter forhandling med IF Skjold Sæby aftalt, at man to gange årligt mødtes til kampe i henholdsvis Sæby og i Vejgaard. I alt 6 kampe blev det over de 3 år sommerkampene fandt sted, og VB sikrede sig – naturligvis – den smukke "Sæbypokal".

I løbet af efteråret 1927 sporedes der en vis nedgang i klubbens arbejde. A-holdet kunne ikke klare sig i den fine række, og B-holdenes spillere mødte ikke op til træning! I 1928 valgtes Berthel Kristensen til ny formand for "at få skabt den gamle orden tilbage i klubben", som det blev formuleret. Der var på dette tidspunkt 35 seniorspillere, 27 juniorspillere og 68 drengespillere i VB.

I 1932 var medlemstallet dog faldet yderligere. Der var fortsat 35 seniorspillere i klubben, men antallet i ungdomsafdelingen var faldet til 14 juniorer og 11 drengespillere. Klubben fik meddelelse fra sognerådet om, at banen på et tidspunkt skulle laves i stand, da den var helt og aldeles slidt op. Men hvornår skulle man gøre dette, når nu der kun var én bane til rådighed? Det stod derfor klart, at VB var nødt til at skulle have en ekstra bane. Klubbens medlemmer tog selv fat for at etablere den ekstra bane ved Øster Sundby Vej (nuværende Vejgaard gl. stadion – lige overfor "Hullet"). Alle var klar over, at det var et stort arbejde, men rigtig mange medlemmer mødte op og iveren var stor, for nu skulle VB have sit nye stadion!

Et par år senere, i 1934, var den gamle bane i "Hullet" fortsat umulig at spille på og penge-kassen i klubben var efterhånden ret slunken. Et medlem tilbød at tjære klubhusets tag gratis og man måtte søge sognerådet om maling til indgangsportalen til "Hullet", for penge var der stort set ingen af. Medlemmerne havde efterhånden også mistet lysten til at flytte flere kridtbanker til den nye bane, trods bestyrelsesformand Jens Andersens gentagne henstillinger om at fortsætte arbejdet. Selv gik han altid i spidsen, men arbejdet skred kun meget langsomt fremad. Klubben måtte kapitulere og bede kommunen tage over på arbejdet med at anlægge den nye bane. De frivillige kræfter kunne ikke løbe opgaven i mål. Det indvilligede kommunen i og de gjorde arbejdet færdig i løbet af de kommende 5 år, så stadion ved Øster Sundby Vej stod klar til indvielse søndag den 11. juni 1939.

Uden at forklejne andre af datidens ledere i VB må man konstatere, at Barbermester Hans Hansen (ovenfor t.v.) og Sognerådsformand Berthel Kristensen (ovenfor t.h.) udførte dét stykke pionerarbejde, som var nødvendigt for at VB kunne drives under ordnede forhold. Helt siden stiftelsen i 1925 havde VB som forstadsklub den tvivlsomme ære at oplære dygtige spillere, for derefter ofte at måtte aflevere disse til andre klubber i Aalborg. VB kunne ikke tilbyde sine spillere flotte og tidssvarende omklædningsfaciliteter og baner. Endvidere var klubben en udpræget forstadsklub, og som det blev formuleret dengang var "forstadsungdom ikke altid let at styre". Alt dette var medvirkende til, at der krævedes meget, næsten for meget, af lederne i klubben på denne tid, hvilket de mange og skiftende formænd i de første af klubbens leveår, også er et vidnesbyrd om. Men Vejgaard Boldspilklub var en realitet - med fodboldkampe om op- og nedrykning, med primitivt klubhus, og med hele to baner, hvor både ungdoms- og seniorspillere kunne boltre sig.

Apropos... VB-formænd i klubbens første år

Fra	Til	Navn
1925	1927	Hans Hansen
1927	1928	Jens Jensen
1928	1929	Berthel Kristensen
1929	1933	Jens Andersen
1933	1935	Reimer Johnsen
1935	1945	Peter Rold Jensen